ἀρχίσῃ ἀκόμα νὰ γράφῃ κύρια ἄρθρα. Ἂς εἶναι ! Ἱστορία νόστιμη ποὺ ἴσως σᾶς τήνε δηγηθοῦμε καμιὰ μέρα γιὰ νὰ γελάσετε.

ΦΡΕΣΚΟ

φρέσκο καὶ ῥουσφέικο κι' αὐτό, τῆς φετεινῆς σοδειᾶς. Ἤτανε ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος ἐδῶ, διορισμένος σὲ μιὰ σημαντικιὰ θέση, καὶ ἡ Κυβέρνηση θέλησε νὰ τόνε μεταθέσῃ γιὰ νὰ φέρῃ δῶ ἕναν ἄλλονε δικό της. Ἀποφασίζει λοιπὸν νὰ μεταθέσῃ τῆς Ἀθήνας στὴν Πάτρα, τῆς Πάτρας στὴν Κέρκυρα καὶ τῆς Κέρκυρας, ποὺ ἦταν ὁ δικός της, ὁ εὐνοούμενος, στὴν Ἀθήνα. Μὰ στὴν Πάτρα τὴν ἐποχὴ αὐτὴ θὰ γινότανε κάπια δουλιὰ ποὺ ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος θὰ τσέπωνε πεντακόσες δραχμοῦλες. Μὰ τὶς πεντακόσες ἔπρεπε φυσικὰ νὰ τὶς πάρῃ ὁ δικός της. Χωρὶς νὰ χάσῃ λοιπὸν καιρὸ ἡ καλή μας μεταθέτει «προσωρινῶς» τῆς Ἀθήνας τὸν ὑπάλληλο στὴν Κέρκυρα, τῆς Κέρκυρας στὴν Πάτρα καὶ τῆς Πάτρας στὴν Κέρκυρα, κι ἅμα τέλειωσε ἡ δουλιὰ τοὺς πιάνει πάλε σὰν πιόνια σκακιοῦ καὶ τοὺς βάζει στὶς θέσες τους.

Τὰ ἔξοδα τῶν ταξιδιῶν κι αὐτὴ τὴ φορὰ στὴν καμπούρα τῆς Ψωροκώσταινας.

ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΗ

χίλια χρόνια ὁ κ. Δελιγιάννης ποὺ μᾶς ἦρθε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη δίχως ὑποδοχή. Ἔτσι μᾶς γλύτωσε ἀπὸ τόσα κακὰ κι ἀπὸ κανένα «ἐπιμπαλκόνιο» λόγο του γιὰ θεσμοὺς καὶ γιὰ Μακεδονίες, ποὺ θὰ μᾶς ἔκανε, ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό, νὰ εὐχηθοῦμε νὰ μὴ μᾶς ξαναγύριζε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

Πολλοὶ παρεξενευτήκανε γιὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ ἡγέτη ποὺ δὲ θέλησε νὰ τοῦ γίνῃ ἐπίσημη ὑποδοχή, ἀφοῦ τὸ ξέρουνε πολὺ καλὰ ὅλοι πὼς ὁ μπάρμπας τρελλαίνεται γιὰ κάθε εἴδους θεατρικὴ ἐπίδειξη, κι ἄλλοι βρέθηκαν νὰ ποῦνε πὼς τὰ μυρίστηκε ἡ γριαλεποῦ τὰ μουνταρίκα καὶ γι' αὐτὸ προτίμησε νὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἀπὸ τὸν σταθμὸ μονάχα οἱ στενότεροι φίλοι του ὅσα κι ἂν ἔμοιαζε ἡ σοβαρὴ αὐτὴ ἁμαξοδρομία μὲ νεκρικὴ συνοδεία.

Καλύτερα πάντα τέτια ὑποδοχή, «ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ», νὰ τὴν ποῦμε, παρὰ ἐπίσημη ποὺ ἤτανε φόβος νὰ τρέξουν σ' αὐτὴν μονάχα τρεῖς κι ὁ κοῦκκος.

ΕΝΑΣ

δάσκαλος Ζακυθινὸς δικαιολογῶντας τὸν συμπατριώτη του Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας ποὺ δὲ μπόρεσε νὰ τόνε προβιβάσῃ καὶ νὰ τόνε διορίσῃ σὲ καλύτερη θέση, μᾶς ἔλεγε :

— Τί νὰ σοῦ κάνῃ κι ὁ καημένος ὁ Λομπάρδος!.. Βλέπεις, ἡ Κυβέρνηση φοβᾶται μὴν χάσῃ τὴν πλειονοψηφία καὶ γι' αὐτὸ ἀναγκάζεται νὰ μοιράζῃ τὰ ρουσφέτια καὶ νὰ μὴ τὰ δίνῃ ὅλα στοὺς Ὑπουργούς. Νά, σαράντα γυμνάσια ἔχει τὸ Κράτος, κι ὁ Λομπάρδος μονάχα στὰ ὀχτὼ διόρισε καθηγητὲς τῶν μαθηματικῶν Ζακυθινούς. Μποροῦσε καὶ στὰ σαράντα νὰ βάλῃ πατριῶτες του ;

Ὕστερ' ἀπ' αὐτά, ἔρχουνται οἱ ἀλιτήριοι καὶ σοῦ σκλιαρίζουνε πὼς οἱ μεταθέσεις, πάψεις κτλ. γίνουνται ὅλα ἀπὸ «ὑπηρεσιακοὺς λόγους».

ΕΝ ΒΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΚΛΑΔΟΙΣ

Μὲ μυρτιὲς καὶ βάγια—νἄρθῃς—θὰ σ'ὑμνήσω
μὲ μυρτιὲς καὶ βάγια θενὰ σὲ δεχτῶ
μὲ μυρτιὲς καὶ βάγια—νἄρθῃς— θὰ σ' ὑμνήσω
στῆς φτωχῆς καρδιᾶς μου μέσα τὸ βυθὸ.

Ὡσσανὰ σὲ σένα τρισαγαπημένε
—ἄχ ! τὴν ὥριαν ὄψη μόνο νὰ θωρῶ
Ὡσσανὰ σὲ σένα τρισαγαπημένε
μὴ δειλιᾶς σὰ βλέπεις μέσα μου σταυρό.

Μὴ δειλιᾶς σὰ βλέπεις τρισευλογημένε
σὸ σταυρόμου πάνω ἐγὼ θὰ σταυρωθῶ
μὴ δειλιᾶς σὰ βλέπεις τρισευλογημένε
στῆς καρδιᾶς μου μέσα—νὰ ἔμπῃς—τὸ βυθὸ

Μὲ κλαδιὰ καὶ βάγια νἄρθῃς θὰ σ' ὑμνήσω
μὲ κλαδιὰ καὶ βάγια θὲ νὰ σὲ δεχτῶ
μὲ κλαδιὰ καὶ βάγια νἄρθῃς θὰ σ' ὑμνήσω
στῆς φτωχῆς καρδιᾶς μου μέσα τὸ βυθὸ

ΤΑΚΗΣ ΣΑΡΑΚΙΝΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— «Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρούμελη ἀπὸ τὸ 1797 μέχρι τὸ 1799 κατὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ στρατηγοῦ Chabot διοικητοῦ τῶν Ἰονίων νήσων». Μὲ αὐτὸν τὸ τίτλο ὁ κ. Σ. Παπᾶς, ποὺ καταγίνεται μ' ἀγάπη καὶ μ' ἐπιμονὴ ἀξιοθαύμαστη σ' ἱστορικὲς μελέτες, τύπωσε μιά του μονογραφία ἐνδιαφέρουτα στὸ «Δελτίο τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολ. ἑταιρίας» καὶ τήνε ξανατύπωσε τώρα τελευταῖα καὶ σὲ φυλλάδιο. Θαρροῦμε πὼς εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ κ. Π. φανερόνει ἐδῶ, στὸν τόπο μας, τὴ δουλιά του, ἡ ὁποία εἶναι παραπολὺ γνωστὴ στὴ Γαλλία, ἀφοῦ μάλιστα μιὰ μελέτη του ἱστορικὴ τὴν ἀναφέρνει κι ὁ κ. Ψυχάρης στὸ ἐναρχτήριο μαθημά του (Les etudes de Grec moderne en France σελίδ. 5 στὴν ὑποσημείωση). Τὸ ζήτημα ποὺ ξεψαχνίζει ὁ κ. Π. εἶναι νὰ ξεκαθαρίσῃ τὶς σχέσεις ποὺ ζήτησε ἡ Γαλλία νὰ καλλιεργήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα στὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντα, μιὰ μεριὰ δὲ τοῦ σπουδαίου κ' ἐθνικοῦ αὐτοῦ ζητήματος ξεκαθαρίζει στὴ μονογραφία του αὐτή, δίνοντας δείγματα τρανὰ σοβαρῆς κ' εὐσυνείδητης δουλιᾶς, ἀφοῦ κάθε ἀράδα τήνε στηρίζει ἀπάνω σ' ἐπίσημα ἔγγραφα. Ὅταν μὲ τὸν καιρὸ ὁ κ. Π. καταφέρει νὰ ποτελειωσῃ τὴ δουλιά του καὶ μαζώξει σ' ἕνα βιβλίο τὶς μονογραφίες του, ποὺ τὶς ἔχει σήμερα σκροπισμένες δῶ καὶ κεῖ, θὰ πάρῃ θέση ζηλευτὴ πλάϊ στοὺς ἐρασιτέχνες ἱστορικοὺς καὶ θάκούσῃ συχαρήκια κι ἀπὸ Γάλλους κι ἀπὸ Ρωμιοτούς, γιατὶ ἡ δουλιὰ ποὺ καταπιάστηκε ἐνδιαφέρει ἴσια καὶ τοὺς δυὸ αὐτοὺς λαούς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Ξ. Λάθος τυπογραφικὸ ἤτανε. Ὁ στίχος τοῦ Leconte de Lisle ποὺ ἀναφέρνει ὁ κ. Ψυχάρης στὸν ὑστερόλογό του, στὸ περασμένο φύλλο, εἶναι:
Le beuglement des boeufs bossus de Tamatave,
κι ὄχι lossus ποὺ δημοσιεύτηκε.—κ. Φωτιᾶ. Ὁ κ. Ξεν. εἶναι λεύτερος νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλει. Τὸ εἴπαμε κι ἄλλοτες καὶ δὲν εἶναι καμιὰ ἀνάγκη νὰ τὸ ξαναποῦμε καὶ τώρα, ὅσο κι ἂν χαριεντίζεται μὲ τὸ «Νουμᾶ» στὴ φιλολογική Σκιαμαχία του στὰ «Παναθήναια».—κ. Ἀναγνώστη μας στὸ Μόναχο καὶ Ἕναν ἐδῶ. Θὰ δημοσιευτοῦν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 83
ΔΕΧΕΤΑΙ 3—5 Μ. Μ.

ΚΕΡΔΟΣ 329,840 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! **329,840** δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσίτου κ. **Ἰω. Φωτίου** εἰς τοὺς πελάτας του. Ἤτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν **329,840** δραχμῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δραχ. Ἐπιθυμῶν δὲ ἵνα συμμετάσχωσι τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὑποβιβάζει τὴν προκαταβολὴν δι' ἑκάστην λαχειοφόρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς δραχ. **8** καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας ν' ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσελθωσιν εἰς τὸ τυχὸν γραφεῖόν του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογία τις καὶ τί χαρὰ νὰ εἶναι ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσᾶς δραχμὰς τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ὅτε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ἕνας ποὺ γνώρισε κατὰ βάθος τὴ Γιαπωνία καὶ τὶς Γιαπωνοποῦλες γράφει· Ἀφτὴ ἡ γυναικοῦλα, ἡ τόσο καλή, μὲ τὴ σιγανὴ τὴ φωνὴ καὶ τοὺς ντροπαλοὺς τοὺς τρόπους ποὺ λὲς δὲ γεννήθηκε μ' ἄλλο σκοπὸ παρὰ ν' ἀκούει τυφλὰ τὸν ἄντρα της, νὰ τοῦ φροντίζει τὰ ροῦχα του, καὶ νὰ κοιτάζει τὸ νοικοκυριό της, ἀφτὸ καὶ τὸ πραματάκι, ἂς ἔρθει ἡ περίσταση, καὶ γίνεται ἡρωΐσσα, γίγας ὁλόρθος προβάλλει ὁμπρός σου ποὺ ξεπερνᾶ κάθε ἄλλο πλάσμα τοῦ κόσμου. Ὁ κόσμος ὅλος γιὰ δάφτη εἶναι ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρέος. Μὲ τὰ χεράκια της τὰ μικρούλια δὲν τὄχε τίποτα ν' ἀδράξει ἅρματα καὶ νὰ διαφεντέψει τὴν πατρίδα της. ἢ νὰ βουτήξει τὸ λεπίδι μέσα στὴν καρδιά της, καλήτερα παρὰ νὰ πάθει ἡ τιμή της.

—

Στὴ Γιαπωνία ὅλοι, καὶ γυναῖκες κι' ἄντρες, ἀπὸ μικροὶ γυμνάζουνται καὶ δυναμώνουν τὰ κορμιά τους, πολὺ περισσότερο παρ' ὅσο στὴν Ἐβρώπη. Τόσο ποὺ τὰ κορίτσα σὰ μεγαλώσουν ἔχουν ὅση δύναμη οἱ ἄντρες. Συχνὰ στὴν ἐξοχὴ βλέπει κανεὶς κορίτσα, ποὺ παίρνοντας φόρα πηδοῦν τὸ ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου φραγμοὺς ἑνάμισυ μέτρο ἀψηλούς. Τ' ἀκοῦτε, κυρίες Ρωμιές, ποὺ θαρρεῖτε πὼς ἡ λεβαντινοσύνη εἶναι ἡ καλὴ ἀναθροφή; Γιὰ τοῦτο οἱ γυναικοῦλες τῆς Γιαπωνίας γεννοῦν ἄντρες, καὶ τοῦ λόγου σας ὡς τώρα δὲ μᾶς δώσατε παρὰ Ἀκρισσαίους.

—

Φιφῆ (στὸν ἀρρεβωνιαστικό της). Ξέρεις, Λελέ, ὁ Μπεμπὲς μὲ ζήτησε ἐχτὲς... ὑποθέτω, δὲν ἤξευρε πὼς ἀρρεβωνιαστήκαμε.

Λελές. Ὄχι δά ! Καὶ τί τοῦ εἶπες;

Φιφῆ. Τοῦ εἶπα, λυποῦμαι, μὰ πὼς ἀρρεβωνιάστικα τώρα μ' ἐσένα.

Λνλὲς (χάσκει μὲ τὴ φυσικὴ κσυταμάρα ὅλων τῶν Λελέδων, Ξεξέδων κ. τ. λ.

—

— Ξέρεις, ὁ Λεβεντινόγλους, ὅταν παντρέφτηκε, συφώνησε μὲ τὴ γυναῖκα του πὼς ὅταν θυμώνει ὁ ἕνας τους καὶ φωνάζει, ὁ ἄλλος πρέπει νὰ μὴ λέει τίποτα παρὰ νὰ ἡσυχάζει... κι' ἔτσι νὰ τελειώνει ὁ καβγᾶς.

— Ἔ, καὶ πέτυχε ἡ συφωνία;

— Ἀκοῦς ἐκεῖ ! Εἴκοσι χρόνια τώρα ὁ Λεβεντινόγλους δὲν ἄνοιξε τὸ στόμα του.

—

Κύριε Πρόεδρε, εἶπε ὁ συνήγορος, ζητῶ ἀνακοπή. Θέλω νὰ συνάξω καὶ νὰ φέρω τοὺς μαρτύρους μου. Θὰ σᾶς ἀποδείξουν οἱ μάρτυρες πὼς ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶταν κοντὰ δυὸ μέρες ὅπου ἔγινε ὁ φόνος — μάρτυρες εἰδήμονες ποὺ εἶταν παρόντες ὅταν ἔγινε ὁ φόνος καὶ τὸν εἶδαν. Θὰ σᾶς ἀποδείξουν οἱ μάρτυρές μου πὼς δὲν ὑπῆρχε κἂν δηλητήριο μέσα στὸ πτῶμα, καὶ πὼς ἂν τυχὸν καὶ ὑπῆρχε τὸ ἔβαλαν οἱ ἐνάγοντες. Ἄλλοι μάρτυρές μου θὰ σᾶς καταδείξουν πὼς ὁ νεκρὸς αὐτοχειριάστηκε. Καί, κύριε Πρόεδρε, ἔχω καὶ μάρτυρας ποὺ θὰ φανερώσουν πὼς ὁ νεκρὸς δὲν πέθανε παρὰ ζεῖ !

(Συγκίνηση μέσα στὸ δικαστήριο, ὁ Πρόεδρος διατάζει ἀνακοπή).